

# ปัจจัยทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด ของมารดามุสลิม

พงศ์สุวรรณ สมาชิก, พย.ม.<sup>1</sup> ศิริยุพา สนั่นเรืองศักดิ์, ส.ด.<sup>2\*</sup> นฤมล ชีระรังสิกุล, ปร.ด.<sup>2</sup>

## บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทำนายครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม กลุ่มตัวอย่าง คือ มารดามุสลิมหลังคลอด 3 ถึง 7 วันที่มีทารกเกิดก่อนกำหนดอายุครรภ์ น้อยกว่า 37 สัปดาห์ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด จำนวน 74 ราย เข้ารับการรักษาที่หออภิบาลทารกแรกเกิดวิกฤต และหออภิบาลทารกแรกเกิดป่วย ในโรงพยาบาลปัตตานี และโรงพยาบาลยะลา เก็บข้อมูลในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และแบบสอบถามความตั้งใจในการให้นมแม่ ความเชื่อมั่นของแอลฟาครอนบาคทั้งหมดเท่ากับ .93, .94, .89 และ .82 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เป็นตัวแปรเพียงตัวเดียวที่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่ได้ร้อยละ 30.2 ( $R^2 = .302$ ,  $F_{(1, 74)} = 31.18$ ,  $p < .001$ ) ผลการศึกษานี้มีข้อเสนอแนะว่าการส่งเสริมการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด ควรเพิ่มการสนับสนุนจากกลุ่มผู้ใกล้ชิด เพื่อส่งเสริมความตั้งใจของมารดาในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

**คำสำคัญ:** ความตั้งใจในการให้นมแม่ ทารกเกิดก่อนกำหนด มารดามุสลิม

---

<sup>1</sup> นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพยาบาลเด็ก มหาวิทยาลัยบูรพา

<sup>2</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

\* ผู้เขียนหลัก e-mail: siriyupa\_s@buu.ac.th

# Predictors of Breastfeeding Intention in Preterm Infant among Muslim Mothers

Pongsuwan Samahae, M.N.S.<sup>1</sup>, Siriyupa Sananreangsak, Dr.P.H.<sup>2\*</sup>,  
Narumon Teerarungsikul, Ph.D.<sup>2</sup>

## Abstract

This predictive research aimed to examine predictors of Muslim mothers' intention to breastfeed preterm infants. The sample was Muslim mothers who had given birth with a gestational age less than 37 weeks. Seventy-four participants were recruited by purposive sampling from the Neonatal Intensive Care Unit and Nursery Unit in Pattani Hospital and Yala Hospital. Data were collected in June 2020. The research instruments consisted of attitude toward breastfeeding questionnaire, subjective norm for breastfeeding questionnaire, perceived self-efficacy for breastfeeding questionnaire and intention for breastfeeding questionnaire. Cronbach's alpha reliability scores were .93, .94, .89 and .82 respectively. Data were analyzed by descriptive statistics and stepwise multiple regression.

The results revealed that subjective norm for breastfeeding accounted for 30.2% of the variance for Muslim mothers' intention to breastfeed their preterm infants ( $R^2 = .302$ ,  $F_{(1,74)} = 31.18$ ,  $p < .001$ ). This finding suggests that an intervention to promote preterm breastfeeding should emphasize promoting a subjective norm to support breastfeeding intention among mothers.

**Keywords:** breastfeeding intention, preterm infant, Muslim mothers

---

<sup>1</sup> Master Nursing Student at Faculty of Nursing, Burapha University, Thailand

<sup>2</sup> Assistant Professor, Faculty of Nursing, Burapha University, Thailand

\* Corresponding author E-mail: siriypa\_s@buu.ac.th

## ความสำคัญของปัญหา

ทารกเกิดก่อนกำหนด (Preterm infant) หมายถึงทารกที่มีอายุครรภ์น้อยกว่า 37 สัปดาห์ เป็นสาเหตุสำคัญของความเจ็บป่วย และทำให้มีความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตสูงจากรายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า ทารกที่มีอายุครรภ์น้อยกว่า 37 สัปดาห์ ทั่วโลกประมาณ 15 ล้านคนต่อปี (World Health Organization [WHO], 2018) ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้วพบอัตราการเกิดทารกเกิดก่อนกำหนดเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ถึง 2559 คิดเป็นร้อยละ 9.57, 9.63 และ 9.85 ตามลำดับ (Ministry of Public Health [MoPH], 2018) สำหรับประเทศไทยยังไม่พบรายงานอัตราการเกิดของทารกเกิดก่อนกำหนดที่แน่ชัด ซึ่งส่วนใหญ่ น้ำหนักตัวที่น้อยมักจะเกิดขึ้นกับทารกเกิดก่อนกำหนด (American Academy of Pediatrics [AAP], 2012) ซึ่งในปัจจุบันมีเพียงสถิติเฉพาะทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักตัวน้อยกว่า 2,500 กรัม ในระหว่างปี พ.ศ. 2559 ถึง 2561 พบร้อยละ 6.26, 7.19 และ 7.26 ตามลำดับ (MoPH, 2018)

ทารกเกิดก่อนกำหนดมีความไม่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย และหน้าที่อวัยวะต่าง ๆ ทารกกลุ่มนี้ยังมีความเสี่ยงต่อการเจ็บป่วย ความพิการ และมีภาวะแทรกซ้อนที่สำคัญ เช่น Apnea of prematurity (ร้อยละ 84) Neonatal sepsis (ร้อยละ 36) และ Necrotizing enterocolitis (ร้อยละ 28) เป็นต้น (Thatrimontrichai, 2014; Doyle & Gibson, 2014) การให้นมแม่ในทารกเกิดก่อนกำหนดถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโต เนื่องจากนมแม่เป็นแหล่งสารอาหาร และมีภูมิคุ้มกัน ลดการเกิดภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ นมแม่จึงเปรียบเสมือนวัคซีนป้องกันโรคในทารก แต่ทารกเกิดก่อนกำหนดมีความไม่สมบูรณ์ของระบบประสาทที่เกี่ยวข้องกับการดูดกลืน น้ำหนักตัวที่น้อยทำให้ไม่มีแรงในการดูดเต้านมตามปกติ (AAP, 2012; Jirapaet & Jirapaet, 2008) ทำให้ขาดการกระตุ้นการสร้างและการหลั่งน้ำนมของมารดา ส่งผลให้มารดามีปริมาณน้ำนมไม่เพียงพอ ซึ่งองค์การอนามัยโลกมีเป้าหมายในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ระหว่างปี พ.ศ. 2559 ถึง 2564 อย่างน้อยร้อยละ 50 (WHO, 2018) จากสถิติพบว่า ปี พ.ศ. 2559 ประเทศไทยมีอัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ร้อยละ 23.1 และใน 5 จังหวัดภาคใต้พบเพียงร้อยละ 15

ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 95 นับถือศาสนาอิสลาม (MoPH, 2018)

ความสำเร็จในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของมารดาในการบีบเก็บน้ำนม (Chanachai, Phahuwatanakorn, Sinsuksai, & Thananowan, 2014) จากการศึกษาพบว่า มารดามุสลิมมีคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือนอยู่ในระดับปานกลาง ( $M = 33.55, SD = 4.44$ ) (Wangsawat, Kaleang, Phibal, Jaisomkorn, & Hayeese, 2014) ตามหลักคำสอนทางศาสนาอิสลามระบุไว้ว่า การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นหน้าที่ของมารดาที่พึงกระทำ โดยเฉพาะมารดาทารกเกิดก่อนกำหนด หากมารดาไม่สามารถให้นมแม่ได้ ย่อมส่งผลต่อความตั้งใจ และลดบทบาทหน้าที่การเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ตามมา (Ash-sharee, 2009) เช่นเดียวกันกับหลายการศึกษา พบว่า ความสำเร็จในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ต้องมีความตั้งใจของมารดาที่สูง จึงจะสามารถบีบเก็บน้ำนมได้อย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าหากมีความตั้งใจน้อย ก็ส่งผลให้พฤติกรรมการบีบเก็บน้ำนม และการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ลดลงตามมา (Chansiri, Phahuwatanakorn, & Yusamran, 2017; Danthes, 2016)

ความตั้งใจในการให้นมแม่ถือเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่ทำให้มารดาตัดสินใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen (2002) ที่อธิบายไว้ว่า ความตั้งใจขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward behavior) 2) การคล้อยตามกลุ่มครอบครัว หรือกลุ่มสังคม (Subjective norms) และ 3) การรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมพฤติกรรม (Perceived behavioral control) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด ได้แก่ เจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (Kantaroat, 2006; Wongyai, 2011) และการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ (Chansiri et al., 2017)

เจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เป็นความเชื่อต่อการรับรู้เกี่ยวกับการให้นมแม่ โดยอาจจะเป็นทางบวก หรือทางลบ (Ajzen, 2002) มารดาที่มีเจตคติทางบวก ก็จะมี

ความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากขึ้น จากการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการให้นมมารดาแก่ทารกเกิดก่อนกำหนดเป็นตัวแปรที่ดีที่สุดที่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมมารดาแก่ทารกเกิดก่อนกำหนดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $\beta = .463, p < .001$ ) (Kantaroat, 2006) และมารดาที่มีเจตคติต่อการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาเพียงอย่างเดียวของสตรีตั้งครรภ์ ( $r = .264, p < .001$ ) (Wongyai, 2011)

การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีผลต่อความตั้งใจในการให้นมแม่ (Ajzen, 2002) มารดาที่ได้รับการสนับสนุนจากเครือญาติมีโอกาสเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 สัปดาห์ เป็น 2.285 เท่าของมารดาที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสามี (Chanachai et al., 2014) เช่นเดียวกับการศึกษาที่พบว่า บรรทัดฐานของกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการให้นมมารดา เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมมารดาแก่ทารกเกิดก่อนกำหนด (Kantaroat, 2006) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในทารกครบกำหนด พบว่า บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียว เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายความตั้งใจในการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียว (Wongyai, 2011) และการสนับสนุนของบิดาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่สามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวนาน 6 เดือน (Wangsawat et al., 2014)

การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เป็นความเชื่อมั่นของมารดาในความสามารถของตนเองในการให้นมแม่ (Ajzen, 2002) มารดาที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองจะมีความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ สอดคล้องกับการศึกษาที่พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตน เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว ( $\beta = .181, p < .05$ ) (Chansiri et al., 2017) และมารดาที่มีการรับรู้สมรรถนะในตนเองสูง มีโอกาสเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว 6 สัปดาห์หลังคลอดเป็น 1.077 เท่าของมารดาที่มีการรับรู้สมรรถนะในตนเองต่ำ (Chanachai et al., 2014)

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า เจตคติ การคล้อยตาม และการรับรู้ความสามารถ

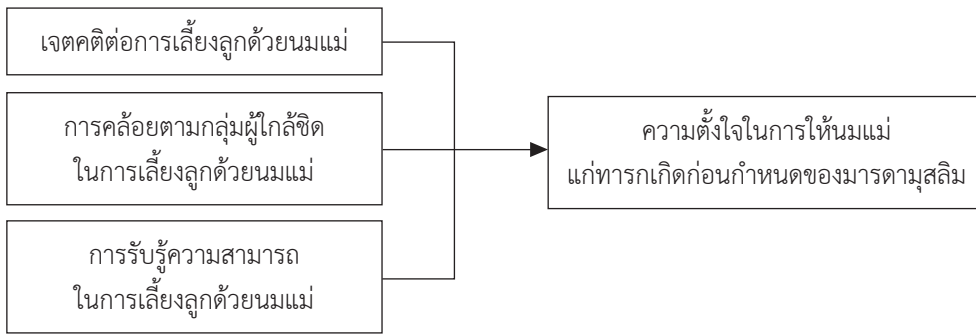
เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการให้นมแม่ โดยการศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มมารดาที่นับถือศาสนาพุทธ และศึกษาการให้นมแม่ในทารกครบกำหนด แต่ยังไม่พบการศึกษาจำนวนน้อยในกลุ่มมารดามุสลิม และทารกเกิดก่อนกำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่ศึกษาปัจจัยทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม เพื่อนำผลวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน และแนวทางการสนับสนุนมารดามุสลิมให้มีความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ต่อความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม

### กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior [TPB]) ของ Ajzen (2002) ที่กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรมของบุคคลอยู่ภายใต้การควบคุมของความตั้งใจที่จะกระทำ และปฏิบัติในสิ่งนั้น ๆ (Behavioral intention: BI) โดยมีปัจจัยส่งเสริมให้เกิดความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมมีอยู่ 3 ประการ คือ 1) เจตคติต่อพฤติกรรม (Attitude toward behavior) 2) บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงหรือคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิด (Subjective norm: SN) และ 3) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived behavioral control: PBC) ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 มีผลโดยตรงต่อความตั้งใจที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา การให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิมจะประสบผลสำเร็จได้นั้น มารดาต้องมีความตั้งใจในการให้นมแม่ โดยมารดาต้องมีความเชื่อ และเจตคติที่ดีต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีบุคคลในครอบครัว และบุคลากรที่มสุขภาพให้การสนับสนุน รวมทั้งต้องมีการรับรู้ความสามารถตนเองในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จึงส่งผลให้มารดามีความตั้งใจสูงในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดได้สำเร็จ ดังแสดงในกรอบแนวคิดภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

## วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทำนาย (Predictive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม

ประชากร คือ มารดามุสลิมที่มีทารกเกิดก่อนกำหนดอายุครรภ์น้อยกว่า 37 สัปดาห์ ที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาลทารกแรกเกิด และหออภิบาลทารกแรกเกิดวิกฤตของโรงพยาบาลใน 5 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ มารดามุสลิมที่มีทารกเกิดก่อนกำหนดอายุครรภ์น้อยกว่า 37 สัปดาห์ และเข้ารับการรักษาในหออภิบาลทารกแรกเกิดวิกฤต (Neonatal intensive care unit: NICU) และหออภิบาลทารกแรกเกิดป่วย (Nursery: NS) การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากได้ 2 โรงพยาบาล จาก 5 โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลปัตตานี และโรงพยาบาลยะลา คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ดังนี้ นับถือศาสนาอิสลาม ไม่จำกัดวิธีการคลอด ไม่มีข้อห้ามในการให้นมแม่ เช่น มารดาไม่ได้รับยาที่ส่งผลต่อการให้นมแม่ และมารดาไม่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี (Human immunodeficiency virus: HIV) สามารถฟัง อ่าน และพูดภาษาไทยได้เข้าใจ ไม่มีปัญหาของการได้ยิน ไม่เป็นมารดาวัยรุ่นที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และไม่เป็นมารดาที่ป่วยทางจิตเวช

การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple regression) จึงคำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Tabachnick and Fidell (2001) โดยมีสูตรดังนี้ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง  $N > 50 + 8M$  ( $M$  = จำนวนตัวแปรต้น) ซึ่งในงานวิจัยมีตัวแปรอิสระ 3 ตัว ดังนั้นในการศึกษา

ครั้งนี้จึงได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 74 ราย

## เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของมารดามุสลิม ได้แก่ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัว ลักษณะครอบครัว วิธีการคลอด และข้อมูลของทารกเกิดก่อนกำหนด ได้แก่ เพศ อายุครรภ์ อายุปัจจุบัน น้ำหนักแรกเกิด และปัญหาสุขภาพหลังคลอดภายใน 24 ชั่วโมง

2. แบบสอบถามเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมเมื่อนำมาจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวของ Kantaroat (2006) แบบสอบถามมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 และ .88 ตามลำดับ มีข้อคำถาม 23 ข้อ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ข้อคำถามทางบวกมีค่าคะแนนตั้งแต่ 1-5 (1 คือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ส่วนข้อคำถามทางลบให้คะแนนกลับกัน และการประเมินผลลัพธ์ของการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ข้อคำถามทาง บวกมีค่าคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 (1 คือ ไม่ดีเลย ถึง 5 คือ ดีมาก) ส่วนข้อคำถามทางลบให้คะแนนกลับกัน จะได้ค่าคะแนนตั้งแต่ 1-25 คะแนน ดังนั้นคะแนนเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 23-575 คะแนน คะแนนรวมมากแสดงว่า มารดามีเจตคติทางบวกต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

3. แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามบรรทัดฐานกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมมารดาอย่างเดียวของ Kantaroat (2006) แบบสอบถามมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1 และ .88 ตามลำดับ มีข้อคำถาม 6 ข้อ ประกอบด้วย 2 ส่วน

คือ ความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เป็นข้อคำถามทางบวกทั้งหมด มีค่าคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 (1 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 5 คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง) คะแนนการคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ได้มาจากผลคูณของความเชื่อเกี่ยวกับความคาดหวังของกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กับแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ จะได้ค่าคะแนนเท่ากับ 1-25 ดังนั้นการคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดมีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 6-150 คะแนน ซึ่งค่าคะแนนรวมมากหมายถึง มีการคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดมากขึ้น

4. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามสมรรถนะแห่งตนในการให้นมบุตรของแม่วัยทำงานของ Thussanasupap, Lapvongwatana, Kalamakorn and Spatz (2016) แบบสอบถามมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 และ .93 ตามลำดับ ประกอบด้วย ความมั่นใจในการให้นมบุตรของแม่ มีจำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 (1 หมายถึง ไม่มั่นใจ ถึง 5 หมายถึง มั่นใจมากที่สุด) คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ระหว่าง 20-100 คะแนน คะแนนรวมมากหมายถึง มารดามีการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มากขึ้น

5. แบบสอบถามความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด ผู้วิจัยนำมาจากแบบสอบถามความตั้งใจในการปั๊มน้ำนมของมารดาในทารกคลอดก่อนกำหนดของ Chaiwat (2018) แบบสอบถามมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 และ .82 ตามลำดับ ประกอบด้วย ความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ความตั้งใจที่จะปั๊มน้ำนมให้ทารกตามเวลาอย่างต่อเนื่อง และตลอดระยะเวลาที่ทารกเข้ารับการรักษารักษาในโรงพยาบาล มีจำนวน 3 ข้อ เป็นลักษณะมาตรประมาณค่า 4 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 4 (1 หมายถึง ไม่มีความตั้งใจ จนถึง 4 หมายถึง มีความตั้งใจมาก) คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ระหว่าง 3-12 คะแนน คะแนนรวมมากหมายถึง มารดามีความตั้งใจมากในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่

## การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

### 1. ความตรงตามเนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามเจตคติต่อการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียว แบบสอบถามบรรทัดฐานกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียว แบบสอบถามสมรรถนะแห่งตนในการให้นมบุตรของแม่ทำงาน และแบบสอบถามความตั้งใจในการปั๊มน้ำนมของมารดาทารกคลอดก่อนกำหนด มาใช้โดยไม่มีการดัดแปลง ซึ่งแบบสอบถามทั้ง 4 ฉบับ ได้ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากการศึกษาครั้งก่อนเรียบร้อยแล้ว

### 2. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

หลังจากเก็บข้อมูลครบตามจำนวนที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับได้ผลดังนี้ แบบสอบถามเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และแบบสอบถามความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดเท่ากับ .93, .94, .89, และ .82 ตามลำดับ

### การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการรับรองโดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา (รหัส G-HS 023/ 2563) โรงพยาบาลปัตตานี (รหัส 009/ 2563) และโรงพยาบาลยะลา (รหัส 014/ 2563) ก่อนดำเนินการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้แนะนำตัวเอง อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งชี้แจงประโยชน์ และสิทธิในการตอบรับ หรือปฏิเสธ และสามารถบอกยุติการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลต่อการรักษา และข้อมูลจะเก็บเป็นความลับ การนำเสนอข้อมูลเป็นภาพรวมเท่านั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัยให้ลงนามยินยอม และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2563

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้ผ่านการรับรองโดยคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยบูรพา และทั้ง 2 โรงพยาบาลแล้ว ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในมารดาที่มีทารกเกิดก่อนกำหนดที่มีอายุครรภ์น้อยกว่า 37 สัปดาห์



หลังคลอด 3 ถึง 7 วัน ก่อนมารดากลับบ้าน นอกจากนี้ผู้วิจัยทำการฝึกผู้ช่วยวิจัยเพื่อช่วยเก็บข้อมูลโรงพยาบาลละ 1 คน เนื่องจากผู้วิจัยหลักเป็นบุรุษพยาบาล และไม่ให้เกิดการขัดแย้งของศาสนาที่ไม่ให้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่บุคคลในครอบครัว หรือสามีพูดคุย จึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยวิจัยที่เป็นพยาบาลหญิงร่วมในการเก็บข้อมูล

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ พิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) วิเคราะห์อำนาจในการทำนายเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ต่อความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม โดยการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis) ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลได้ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ได้ผลดังนี้ ตัวแปรทำนายและตัวแปรตามเป็นระดับ interval ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมีการกระจายแบบปกติ (Homoscedasticity) ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linearity) ไม่มี outliers ทดสอบโดย Scatter plot ระหว่าง Standardized predicted value กับ Standardized residual ไม่เกิด autocorrelation ทดสอบโดย Durbin-Watson ได้เท่ากับ 2.206 (ค่าปกติ 1.5 ถึง 2.5) ไม่มี Multicollinearity ทดสอบโดยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficients) มีค่าน้อยกว่า .85

### ผลการวิจัย

#### 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของมารดากลุ่มตัวอย่าง พบว่ามารดามุสลิมจำนวน 74 ราย มีอายุเฉลี่ย 28.23 ปี ( $SD = 5.76$ ) ส่วนใหญ่มารดามีสถานภาพคู่ (ร้อยละ 93.2) เกือบครึ่งหนึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 41.9) ประกอบอาชีพปลูกจ้างประจำมากที่สุด (ร้อยละ 23.0) รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยเดือนละ 16,244 บาท ( $SD = 8,066.59$ ) ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย (ร้อยละ 73.0) โดยมีปู่ ย่า ตา ยาย เป็นผู้ช่วยเหลือในการดูแลบุตร (ร้อยละ 77) และส่วนมากคลอดปกติทางช่องคลอด (Normal delivery) (ร้อยละ 55.4) ข้อมูลของทารกเกิดก่อนกำหนด พบว่าเป็นเพศหญิงมากที่สุด (ร้อยละ 54.1) มีอายุครรภ์เฉลี่ย 31.03 สัปดาห์ ( $SD = 3.584$ ) น้ำหนักเฉลี่ย 1,648 กรัม ( $SD = .640$ ) ระยะเวลาการรักษาเฉลี่ย 8.79 วัน ( $SD = 1.101$ ) มีปัญหาสุขภาพหลังคลอดภายใน 24 ชั่วโมง พบว่า มีอาการหายใจเร็วเฉียบพลันร่วมกับภาวะน้ำตาลในกระแสเลือดต่ำมากที่สุด (ร้อยละ 37.8)

2. เจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เท่ากับ 394.25 คะแนน ( $SD = 84.15$ ) การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 106.04 คะแนน ( $SD = 30.0$ ) การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 77.06 คะแนน ( $SD = 16.19$ ) และความตั้งใจในการให้นมแม่มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.91 คะแนน ( $SD = 1.62$ ) (ตารางที่ 1)

**ตารางที่ 1** ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารตามุสลิม ( $n = 74$ )

ตัวแปร	คะแนนที่เป็นไปได้	คะแนนจริง	$\bar{X}$	SD
1. เจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	23-575	209-570	394.25	84.15
2. การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	6-150	6-150	106.04	30.0
3. การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	20-100	42-100	77.06	16.19
4. ความตั้งใจในการให้นมแม่	3-12	3-12	10.91	1.62

3. อำนาจการทำนายของเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ต่อความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารตามุสลิม

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่เป็นตัวแปรเพียงตัวเดียวที่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่ได้ร้อยละ 30.2 ( $R^2 = .302, F_{(1, 74)} = 31.18,$

$p < .001$ ) ส่วนตัวแปรเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ ไม่สามารถเป็นตัวแปรทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่ อย่างไรก็ตามเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และการรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารตามุสลิม ดังตารางที่ 2 และ 3

**ตารางที่ 2** ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ กับความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารตามุสลิม ( $n = 74$ )

ตัวแปร	$r$	$p$ -value
1. เจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	.309	.007
2. การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	.550	.000
3. การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	.268	.021

**ตารางที่ 3** การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) เพื่อทำนายความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารตามุสลิม ( $n = 74$ )

ตัวแปรทำนาย	B	SE	$\beta$	$t$	$p$ -value
การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่	.030	.005	.550	5.584	<.001
Constant = 7.755, $R^2 = .302, R^2_{Adjusted} = .293, F_{(1, 74)} = 31.18, p < .001$					



## การอภิปรายผล

การคล้อยตามกลุ่มผู้ใกล้ชิดในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ เป็นแปรเพียงตัวเดียวที่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่ได้ร้อยละ 30.2 ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of planned behavior) ของ Ajzen (2002) ที่กล่าวว่า บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงถูกกำหนดโดยความเชื่อของบุคคลในกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำพฤติกรรม และแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง ซึ่งการรับรู้ว่าเป็นสมาชิกในครอบครัวเป็นที่พึง และแบบอย่างในการให้ความสำคัญเกี่ยวกับนมแม่ กับบทบาทตนเอง ก็จะรับรู้ถึงอิทธิพลของบุคคลดังกล่าว ส่งผลให้บุคคลมีความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ และมีพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มารดากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ คล้อยตามกลุ่มอ้างอิงที่เป็นพยาบาลมากที่สุด รองลงมาคือแพทย์ และยาย รวมทั้งลักษณะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย จะเห็นได้ว่าบุคลากรที่มสุขภาพเป็นกลุ่มอ้างอิงที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการให้นมแม่ เนื่องจากพยาบาล และแพทย์มีความน่าเชื่อถือเชิงวิชาชีพ เมื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการให้นมแม่ สาธิต วิธีการร่วมแก้ไขปัญหาลูกอุปสรรคต่าง ๆ จึงทำให้มารดาเห็นความสำคัญเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด รวมทั้งสังคมชนบทที่มีลักษณะครอบครัวขยายได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และเครือข่ายเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ นอกจากนี้ตามหลักของบทบัญญัติอิสลามถือว่เป็นหน้าที่หลักของมารดาต้องให้นมลูกหลังคลอดอย่างน้อย 2 ปี แนะนำให้ครอบครัวมีบทบาท การช่วยเหลือเกี่ยวกับการให้นมมารดาแก่บุตรภายในบ้าน (Ash-sharee, 2009) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Kantharot (2006) พบว่า บรรทัดฐานของกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการให้นมมารดา ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจในการให้นมมารดาแก่ทารกเกิดก่อนกำหนดได้ร้อยละ 40.1 ( $p < .01$ ) อีกทั้งมีการศึกษาในทารกครบกำหนด พบว่า บรรทัดฐานกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียวยสามารถทำนายความตั้งใจการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดาอย่างเดียวย (Wongyai, 2011) และการสนับสนุนของบิดาต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ของมารดามุสลิม สามารถทำนาย

ความตั้งใจการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียวยานาน 6 เดือน (Wangswat et al., 2014)

ส่วนปัจจัยที่ไม่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม คือเจตคติต่อการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับน้อย แต่ไม่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม อภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ นับถือศาสนาอิสลาม มีอายุเฉลี่ย 28.23 ปี ( $SD = 5.76$ ) จากผลการศึกษานี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ว่าสามารถเพิ่มน้ำหนักตัวของทารก ( $\bar{x} = 18.79$ ,  $SD = 5.52$ ) มารดามีความรู้สึกลึกซึ้งภาคภูมิใจในการเป็นมารดา ( $\bar{x} = 18.32$ ,  $SD = 5.62$ ) การให้นมแม่เป็นสิ่งที่ง่าย สะดวก และประหยัดค่าใช้จ่าย ( $\bar{x} = 18.24$ ,  $SD = 5.51$ ) จะเห็นได้ว่ามารดากลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกลึกซึ้งภาคภูมิใจในการทำบทบาทหน้าที่ของมารดา โดยธรรมชาติมารดาจะรักลูก ต้องการให้ลูกมีการเจริญเติบโตที่เหมาะสมสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wongyai (2011) พบว่า บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการให้นมแม่สามารถทำนายความตั้งใจเลี้ยงบุตรด้วยนมแม่อย่างเดียวยในสตรีตั้งครรภ์ได้ร้อยละ 84.89 ( $p < .001$ ) แต่แตกต่างจากงานวิจัยของ Kantharot (2006) ที่พบว่า เจตคติ และบรรทัดฐานกลุ่มผู้ใกล้ชิดเกี่ยวกับการให้นมมารดาแก่ทารกเกิดก่อนกำหนด ร่วมกันทำนายความตั้งใจในการให้นมมารดาแก่ทารกเกิดก่อนกำหนดได้ร้อยละ 40.1 ( $p < .01$ )

การรับรู้ความสามารถในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับน้อย แต่ไม่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดามุสลิม อภิปรายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า (ร้อยละ 41.9) มารดามีอาชีพเป็นแม่บ้าน (ร้อยละ 7.9) มารดามีบุตรมากกว่า 2 คนขึ้นไป (ร้อยละ 78.4) จากผลการศึกษานี้ พบว่า มารดามีความมั่นใจเกี่ยวกับความสามารถในการให้นมบุตรได้ดี ( $\bar{x} = 4.01$ ,  $SD = .95$ ) มีความมั่นใจว่าสามารถให้นมแม่ได้เมื่ออยู่ในครอบครัวอย่างสุขสบาย ( $\bar{x} = 4.08$ ,  $SD = .61$ ) ทั้งนี้เนื่องมาจากมารดากลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการเลี้ยงดูบุตรด้วยนมแม่ การที่บุคคลมีประสบการณ์โดยตรงจะเพิ่มความสามารถของตนเอง ทำให้บุคคล

พยายามทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ (Iamsupasit, 2013) อีกทั้งมารดา muslim หลังคลอดในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องทำงานนอกบ้าน ถึงแม้ว่าจะมีความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ในช่วงแรก แต่มีเวลาให้นมบุตรน้อยลง จึงทำให้การรับรู้ความสามารถมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการให้นมแม่ แต่ไม่สามารถทำนายความตั้งใจในการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดได้ ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า การรับรู้สมรรถนะแห่งตนเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดี่ยวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Chansiri et al., 2017) และมารดาที่มีการรับรู้สมรรถนะในตนเองสูงมีโอกาสเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดี่ยว 6 สัปดาห์หลังคลอดเป็น 1.077 เท่าของมารดาที่มีการรับรู้สมรรถนะในตนเองต่ำ (Chanachai et al., 2014)

### ข้อเสนอแนะ

1. พยาบาล และบุคลากรทางสาธารณสุข สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางวางแผนการส่งเสริมการให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนด โดยเน้นกลุ่มผู้ใกล้ชิดให้มีการส่งเสริมการให้นมมารดา ได้แก่ ย่า ยาย และญาติ เพื่อส่งเสริมให้มารดาเกิดความตั้งใจในการให้นมแม่เพิ่มมากขึ้น
2. การศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาติดตามผลระยะยาวเกี่ยวกับความตั้งใจในการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดของมารดา muslim หลังจำหน่ายกลับบ้านแล้ว เพื่อให้มารดาที่มีความตั้งใจในการบีบเก็บน้ำนมแม่ หรือให้นมแม่แก่ทารกเกิดก่อนกำหนดอย่างเหมาะสมตามวัย

### กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ โรงพยาบาลปัตตานี และโรงพยาบาลยะลาที่อนุญาตให้เก็บข้อมูลวิจัย และกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้

### References

Ajzen, I. (2002). Perceived behavior control, Self-efficacy, Local of control, and the theory of planned behavior. *Journal of Applied Social Psychology, 32*(4), 1-20.

American Academy of Pediatrics [AAP]. (2012). Breastfeeding and the Use of Human Milk. *Pediatrics, 129*(3), 287-841.

Ash-sharee, A. (2009). *Paradigm of well-being in Islamic* (Ed). Bangkok: ThaiHealth promotion foundation.

Chanachai, S., Sinsuksai, N., Thananowan, N., & Phahuwatanakorn, W. (2014). Knowledge, Attitude, Self-Efficacy, Spousal and Nurse Support Predicting 6-weeks Exclusive Breastfeeding. *Journal of Nursing Science, 32*(1), 51-60. [In Thai]

Chansiri, S., Phahuwatanakorn, W., & Yusamran, C. (2017). Influences of Breastfeeding Attitude, Subjective Norm, and Self-Efficacy on Intention to Exclusive Breastfeeding among Teenage Pregnant Women. *Journal of Nursing Science, 35*(4), 49-60. [In Thai]

Chaiwat, L., Teerarungsikul, N., & Sananreangsak, S. (2018). Effects of breastmilk expression promoting program on maternal intention and human milk expression behavior among mothers with preterm infants. *Chonburi Hospital Journal, 43*(1), 86-90. [In Thai]

Danthes, D. (2016). *Working pregnant women on attitude intention to exclusive breastfeeding. Master's degree thesis, Local administration, Chiang Mai University.* [In Thai]

Doyle, L.W. & Gibson, A.M. (2014). Respiratory outcomes for the tiniest or most immature infants. *Seminars in Fetal & Neonatal Medicine, 19*, 105-111.

Kantharot, K. (2006). *Predictors of Breastfeeding Intention Among Mothers of Preterm Infants. Master's degree thesis, Local administration, Chiang Mai University.* [In Thai]

- Patient statistics in Pattani Hospital. (2019). *Statistics of newborns with gestational age less than 37 weeks (fiscal year's 2019) Pattani Hospital*. Pattani: Pattani Hospital. [In Thai]
- Patient statistics in Yala Hospital. (2019). *Statistics of newborns with gestational age less than 37 weeks (fiscal year 2019) Yala Hospital*. Yala: Yala Hospital. [In Thai]
- Iamsupasit, S. (2013). *Theories and techniques in behavior modification* (8<sup>th</sup> ed). Bangkok: Chulalongkorn University. [In Thai]
- Jirapaet, K., & Jirapaet, W. (2008). *Assessment of neonatal health status* (2<sup>nd</sup> ed). Bangkok: Suttha checkpoint.
- Ministry of Public Health. (2018). *Summary of important statistics 2018, Ministry of Public Health*. Nonthaburi: Strategy Division and Ministry of Public Health. [In Thai]
- Tabachnick, B.G., & Fidell, L.S. (2001). *Using multivariate statistics* (4<sup>th</sup> ed). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Thatrimontrichai, A. (2014). Care of Preterm Infant in Canada. *Songklanagrin Medical Journal*, 32(2), 117-128.
- Thussanasupap, B., Lapvongwatana, P., Kalamakorn, S., & Spatz, D. (2016). Effects of Community-Based Breastfeeding Promotion Program for Working Mothers: A Quasi - experimental Study. *Pacific Rim International Journal of Nursing Research*, 20(3), 196 - 209.
- Wangsawat, T., Kaleang, N., Phibal, A., Jaisomkorn, R., & Hayeese, W. (2014). *Factors Influencing Intention to Exclusive Breastfeeding for 6 Months of Mothers in Naradhiwat Province. Master's degree thesis*, Local administration, Chiang Mai University. [In Thai]
- World Health Organization [WHO]. (2018). *WHO recommendations on interventions to improve Preterm birth outcomes*. Switzerland: World Health Organization.
- Wongyai, J. (2011). Predicting Factors of Exclusive Breastfeeding Intention Among Pregnant Women. *Nursing journal*, 38(1), 17-26. [In Thai]